

BOYUN EGME

Türk islamcılığına Trump uyarı

Trump yönetiminin İhvan'ı adım adım sıkıştırması Türkiye'de de bir tartışma başlattı. İslamcılığın tasfiyesinden Diyanetin tartışılmasına kadar süren bu tablo yeni döneme dair ipuçları veriyor. Neredeyse tüm Sünni İslam ülkeleri Katar'a karşı birleşirken, din eksenli siyaset kendisini yeniden tanımlıyor. Türkiye grubu ya da Işıkçıların burada özel bir yeri var. ■ Barış Terkoğlu Sf. 18

47. yılında 15-16 Haziran işçi direnişi

İZİNDEYİZ!

ARDA SEN DE BİZE OY VERME! / ORHAN GÖKDEMİR ■ Sf. 14

ENVER
AYSEVER'LE

BOYUN
EGMEYEN
SORULAR

Halkın parasıyla
denize nazır
iftar açanlara
sorular

■ Sf. 10

Trump tartışılırken
Rusya müdahalesi
neye sebep oldu?

Tulga Buğra Işık

■ Sf. 13

İncirlik: Emperyalizmin
kalesiyle mücadele
komünistlerin işi!

Ahmet Çınar

■ Sf. 16

9 HAZİRAN/İSTANBUL

Beşiktaş-Mahmutbey metro inşaatında sabaha karşı 04.30'da Caferi Derdiyok'un (35) üzerine kaya parçası düşmesi sonucu iki bacağından yaralandı.

11 HAZİRAN/BİTLİS

Van Gölü Elektrik Dağıtım A.Ş. (VEDAŞ) Adilcevaz işletme şefliğinde çalışan Burak Budak (32), Bahçedere köyündeki elektrik arızasını onarmaya çalışırken elektrik akımına kapıldı ve hayatını kaybetti.

11 HAZİRAN/RİZE

Çay fabrikasında çalışan Tolga Altınbaş (26) üzerindeki giysinin makinaya takılması nedeniyle vücudu makinaya sıkışınca yaşamını yitirdi. Giysilerin makinaya takılmaması için patronların işçilerin bedenine uygun iş elbisesi vermesi gerekiyor.

11 HAZİRAN/ORDU

Çalık Holding'e ait Yeşilirmak Elektrik Dağıtım AŞ'de (YEDAŞ) elektrik teknisyeni olarak çalışan Temel Usta (25), arızayı gidermek için çıktığı yüksek gerilim hattında akıma kapılarak olay yerinde hayatını kaybetti.

12 HAZİRAN/ANKARA

İnşaatta yüksekte düşen Mustafa Buğa (17) yaşamını yitirdi. Yüksekte düşerek ölümlerin en önde gelen nedenleri patronların önlemleri almaması ve işçilerin eğitimlerini tamamlamaları.

12 HAZİRAN/MUĞLA

Dalaman Havalimanı inşaatında çalışırken beş metre yükseklikten düşen 32 yaşındaki Abdullah Çatalbaş yaşamını yitirdi.

13 HAZİRAN/K.MARAŞ

Kahramanmaraş 2. amatör küme takımı Erkenez Gençlikspor'da forma giyen lisanslı genç oyuncu Bünyamin Demir çalıştığı inşaatтан düşerek hayatını kaybetti.

HAZİRAN'IN İLK

12 GÜNÜNDE EN AZ 62 İŞÇİ ÖLDÜ

İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği (İSİG) Meclisinin sendikalar, meslek odaları ve yazılı, görsel, dijital medyadan derlediği verilere göre, Haziran ayının ilk 12 gününde meydana gelen çeşitli iş cinayetlerinde en az 62 işçi hayatını kaybetti.

SAMANALTI / Sait Munzur

Eğitime imambayıldı kıvamı

İstanbul Sancaktepe'de okulun yarısını imam hatip sınıflarının işgal ettiği Sarıgazi 60. Yıl Ortaokulunda gerici dayatma kesintisiz sürüyor. Yöneticilerin son numarası imam hatip olmayan sınıflara kuran kursu daveti. Bu okulu bütünüyle imam hatibe dönüştürme adımlarının sonuncusu.

Velilerin verdiği bilgiye göre okulda imam hatip sınıflarının bulunduğu taraftaki öğrencilere bir ay boyunca ücretsiz TEOG kursu verileceği duyurulurken, diğer sınıfların öğrencileri ise din dersi öğretmeni tarafından kuran kursuna çağrıldı. Bu durumdan rahatsız olan bir veli, müdür yardımcısına giderek "Okulda zorunlu din dersi, seçmeli dersler derken yeteri kadar din eğitimi alıyorlar, neden böyle bir kursa çağırı var? Bizim çocuklarımıza neden TEOG kursu verilmiyor" diye itiraz etti. Müdür yardımcısı ise yanıt olarak, kursu düzenlemenin ve duyurmanın din dersi öğretmenin inisiyatifinde olduğunu, kendisinin durumla ilgisi olmadığını söyledi.

AKP imam hatipleri ücretsiz yemek ve ulaşım, tablet hediyeleriyle çekici hale getiriyor. Havuç işe yaramazsa dayatmalarla kötü emeline ulaşmaya çalışıyor. Sarıgazi 60. Yıl Ortaokulu üç yıldır imam hatip sınıflarının işgali altında. Gerici dayatmalar da direniş de sürüyor...

**BOYUN
EĞME**

Boyun Eğme Haftalık Siyasi Dergi - Sayı 79

İmtiyaz Sahibi: Gelenek Basım Yayım ve Ticaret Ltd. Şti Genel Yayın Yönetmeni ve Sorumlu Müdür: Mehmet Kuzulugil

Yayın Kurulu: Orhan Gökdemir, Nevzat Evrim Önal, Mehmet Kuzulugil Tasarım: Özgür Aydoğan, Uğur Güç

ISSN: 2564-7385 Adres: Osmanağa Mah. Osmançık Sok. No:9/16 Kadıköy - İstanbul Baskı: Deren Matbaacılık Ambalaj San. ve Tic. Ltd. Şti. Beylikdüzü OSB Mah. Orkide Cad. No: 9/Z Beylikdüzü-İstanbul

BİR VASSAL BİR VASSALA BRE VASSAL...

Hakkında açılan davada kendisine yakalamakararçıkaranhakimiCemaatüyesi olmakla suçlayan ve periscope yayınında "Skandal hakim A.Ö., hani Bakırköy Adliyesi FETÖ'denkurtarılmıştı" diyen yandaş gazeteci Fatih Tezcan hakkında yürütülen soruşturma tamamlandı. Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı, şüpheli Fatih Tezcan'ın 6 yıldan 15 yıla kadar hapsini talep etti.

Bu karar üzerine Tezcan'dan hızla bir açıklama geldi. Twitter hesabından açıklama yapan Tezcan, "15 değil 150 sene verin 1 adım geri giden şerefsizdir" dedi. "Kadir Topbaş'ın 400 milyonluk para transferini yazdım diye davetiyesi yazılmamıştı" diyor! Bunueleştirdim diye 15 sene hapis isteniyor" diyor Tezcan, "İBB'nin 1 açıklamasında veya Kadir Topbaş'ın suç duyurusunda 1 satırda bile fahiş para transferi yok diye 1 cümle yok! Rezillığe bak!" ifadelerini kullandı. Tartışmanın evveliyatı Kadir Topbaş'ın damadının FETÖ üyesi olduğu iddiasıyla tutuklanmasına dayanıyor. Damat kısabir süre hapis yattıktan sonraserbest bırakıldı. İddialarbutahliyenin büyük para transferleri nedeniyle yapıldığı. AKP devletinde vassalar savaşı kızıştıksa ortaklık şenleniyor. Devam!

CHP'DEN İLK KURBAN BERBEROĞLU

MİT TIR'ları görüntülerinin yayınlanması davasında yargılanan CHP Milletvekili Enis Berberoğlu'na 25 yıl hapis cezası verildi. Berberoğlu, mahkeme salonunda tutuklandı.

Tutuklanmanın ardından açıklama yapan CHP Milletvekili Engin Altay, "Bugün Türkiye'de yargının yürütme organının emri altına bütünüyle girdiğinin açık bir örneğiyle karşı karşıyayız. Bir ülkede yargıçlar, diktatörü nasıl hoşnut ederim, vereceğim karar diktatörün bana nasıl

sempatiyle bakmasını sağlar, diktatör beni nerelere yükseltir diye düşünüp karar veriyorsa böyle adaletle lanet olsun. Bu karar Adalet ve Kalkınma Parti'sinden hoşnut olmayan herkese karşı gözdağıdır. Demokrasi yürüsün diyen bütün topluma da bir gözdağıdır. CHP'ye yönelik bir devlet zorbalığıdır. En açık diktatörlüklerde bile yapılabilecek büyük bir hakaretle karşı karşıyayız. Ama bilinsin ki CHP, bu ülkenin diktatörün çiftliği olmasına müsaade etmeyecektir." Mahkeme kararını milletin vicdanına havale ettiğini söyleyen Altay, CHP'nin bütün üyeleriyle birlikte direneceğini belirterek "Yargının siyasallaşmasına boyun eğmeyeceğimizi, demokrasiyi yaşatmak konusundaki kararlılığımızı da yüce milletimize beyan ediyorum" dedi.

Enis Berberoğlu'nun kararın ardından tutuklanmasının nedeni dokunulmazlıkların CHP'nin de onayıyla kaldırılması. CHP Genel Başkanı AKP'nin dokunulmazlıklarını kaldıran tasarısı için "Anayasaya aykırı ama evet diyeceğiz" demişti. Evet, dedi!

Said-i Nursi'ye baksak yeryüzünde müslüman kalmaz

İzmir-3 Karaburun'da gerçekleşen 6.2 şiddetindeki depremin ardından Nurcuların yayın organı Risalehaber 27-28 Aralık 1939'da yaşanan İzmir ve Erzincan depremiyle ilgili Said-i Nursi'nin açıklamalarını paylaştı. Nursi, İzmir depreminin sebebinin İzmir halkı olduğu yönünde ifadeler kullanıyor. Depremin İslam yolundan ayrılanların ve Allah'a karşı gelenlerin yoldan çıkmışlıkları yüzünden Allah'ın öfkesi olarak meydana geldiğini söyleyen Nursi, masum olduğu halde bu felaket sonucu hayatını kaybedenlerin ise "şehit" sayılacağını iddia ediyor.

Said-i Nursi'ye göre depremin sebebi fay hatlarının hareketi değil, meydana geldiği bölgelerdeki ahlaksız yaşam tarzı... Hangi o ahlaksız yaşam tarzı? İzmir'de!

Diyanet'in Müslümanların büyük çoğunluğunun dindar olmanın ahlaki olmayı gerektirmediğine inandığını gösteren araştırması çoktan unutuldu. Çalınan paralarla cami, haram parayla hac ziyareti yapanlar İzmir'i ahlaksız buluyor. Normal!

KAMUOYU OLSA İLGİLENECEK

Süresiz OHAL yürürlükte. Devletin bütün denetim mekanizmaları dağıtıldı. Yargı yürütmenin işlevsiz bir organına dönüştürüldü. Devlet Beştepe civarında tuhaf bir binaya kapatıldı, orada mahsur. İşleri o binanın bini aşkın odasında ikamet eden sayısız danışman marifetiyle yürütülüyor. Neyi nasıl yapıyorlar, ne alıyorlar, ne satıyorlar belirsiz.

Geçtiğimiz günlerde bu konularda bir bilgi edinme talebi ulaştı kendilerine.

Cumhurbaşkanlığı Halkla İlişkiler Başkanlığı, Erdoğan'ın danışmanlarının sayısına ve aldıkları maaşlara ilişkin bilgi edinme talebini "kamuoyunu ilgilendirmemesi" gerekçesiyle reddetti. Cumhurbaşkanlığından yapılan açıklamada "Kurum ve kuruluşların, kamuoyunu ilgilendirmeyen ve sadece kendi personeli ile kurum içi uygulamalarına ilişkin düzenlemeler

hakkındaki bilgi veya belgeler, bilgi edinme hakkının kapsamı dışındadır" hükmü gereğince talebin kanun kapsamına girmedeği belirtildi.

Açıklamaya bakan AKP Cumhurbaşkanı danışmanlarının maaşını cebinden ödüyor sanır. Kamuoyu maaşını ödediği danışmanlara kaç para verdiğiyle neden ilgilenmesin? Olsa ilgilenecek vallahi. Bugün olmasa yarın, bir şekilde ilgilenecek, mecbur!

BÜYÜK İŞÇİ YÜRÜYÜŞÜNÜN 47. YILI

İKİ UZUN GÜN: 15-16 HAZİRAN

15-16 Haziran 1970... Türkiye’de işçi sınıfı, bu uzun iki gün boyunca gerçek bir güç olduğunu gösterdi. Ama aynı zamanda, bu gücün açığa çıkarılması ve dinamik hale getirilmesinin ancak sabırlı bir siyasi müdahaleyle sağlanabileceği görüldü. Türkiye burjuvazisinin sınıf refleksiyle epey ders çıkardığı 15-16 Haziran, devrimciler için iktidar mücadelesinde gerçek zemini apaçık ortaya koyuyor.

■ AŞKIN SÜZÜK

I Türkiye işçi sınıfının 47 yıl önce gerçekleştirdiği “Büyük Yürüyüş”, sınıf mücadelesinde dengelerin nasıl değişken olabileceğine ve burjuva iktidarını sağlamlaştıran ideolojik mekanizmaların etkili birkaç günlük eylemle nasıl hızla dağılabileceğine işaret etmişti. 15-16 Haziran 1970 tarihinde Türkiye kapitalizminin can damarı sayılabilecek havzalardan İstanbul’a yönelen işçiler yürüyüşleriyle, burjuvaziye nesnel gelişme dinamiklerinin yer yer cılız olmasına karşın emekçi sınıfların toplumsal

ve siyasi bir iddiayla temsil edilebileceğini gösterdi.

Tam da bu nedenle 15-16 Haziran, ülkemizde sınıf mücadelesinde yıllarca belleklerden silinmeyecek bir kalkışma olarak çığır açarken burjuvazinin sisteme ve kurumsallıklarına çeki düzen vermesini zorunlu kılıyordu. Büyük işçi yürüyüşünden kısa bir süre sonra 12 Mart Muhtırası’nın ilan edilmesi bu zorunluluğun ilk sonucuydu. Muhtıranın tek nedeni burjuvaziyi alabilmesine korkutan bu yürüyüş elbette değildi, burjuva iktidarının faşizan yönelimlerinde

ülkede 15-16 Haziran’ı da doğuran toplumsal ve siyasi gelişmelerin bütünü etkili olmuştu.

İŞÇİ SINIFINDAN SENDİKALARI DA AŞAN YANIT

Türkiye işçi sınıfı tarihinin tartışmasız en önemli eylemi olan 15-16 Haziran Büyük İşçi Yürüyüşü, sendikal hareketin ileri kolu Devrimci İşçi Sendikaları Konfederasyonu’na (DİSK) büyük bir darbe vuracak olan yasal değişikliklerin Meclis gündeminde

olduğu bir sırada gerçekleşti. Dönemin Adalet Partili Çalışma Bakanı Seyfi Öztürk söz konusu değişikliği niçin gündeme getirdiklerini Mayıs ayında açıkça dile getiriyordu: “Yakında DİSK’in çanına ot tıkanacak. DİSK varken genel grev hakkını tanımamız mümkün değildir. İdeolojilerin aleti olan sendikalar temizlenecek.”

Türk-İş’in sendikal hareket içerisindeki misyonu ve gücünü tehdit eden DİSK’in etkisizleştirilmesi, ama daha genel bir hedefle sendikaların içerisindeki mücadeleciler damarı kesmeyi gözetken yasa değişikliği Türk-İş dışındaki sendikaların toplu sözleşme yetkisini adeta siliyordu.

DİSK bu yasal değişikliğe kapsamlı bir tepki vermeye hazırlanırken, Türkiye işçi sınıfı DİSK’i ve devrimci siyasi hareketleri de aşarak kendi yanıtını bu büyük eylemle üretti. 15 Haziran Pazartesi günü, sabah saatlerinde İstanbul-İzmit hattında birçok fabrikada işçiler üretimi durdurdu ve sokağa çıktı.

da işçi tabanına seslenmek için Türk-İş'in iktidarın sözcüsü konumu yetmeyince DİSK yöneticilerine işçileri teskin etme rolü dahi biçilmeye çalışıldı.

Nihayetinde ikinci gün daha kitlesel hale gelen yürüyüş kollarının birleşmesine engel olmak amacıyla işçilere sert müdahaleler yapıldı. Yürüyüş kollarında bu müdahaleler nedeniyle çatışmalar yaşandı. İşçilerin tüm kararlılığına ve yer yer güvenlik güçlerinin geriletilmesine karşın eylem bastırıldı. 16 Nisan akşamı İstanbul ve İzmit'te sıkıyönetim ilan edildi. Ardından birçok DİSK yöneticisi ve sendika temsilcisi gözaltına alındı, tutuklandı. Fabrikaların kontrolünü yeniden ele geçirmek isteyen sermayedarlar, yürüyüşe katılan binlerce işçiyi işten çıkardı.

Tüm bu çabalara karşın işçi yürüyüşü yarattığı etki ve gücüyle amacına ulaşmıştı. İşçilerin tepki duyduğu yasa değişikliği, Türkiye İşçi Partisi (TİP) ve CHP'nin başvurusuyla Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildi. Söz konusu iptal kararı, 12 Mart Muhtırası'nın ilan edilmesinden hemen önce verilmişti.

Daha önemlisi ise 15-16 Haziran ile işçi sınıfı, siyaset sahnesinde ve devrim mücadelesinde kendisini merkeze yerleştirmek isteyenlere varlığını yakıcı biçimde hissettirmişti. Bu anlamıyla "Büyük İşçi Yürüyüşü" bir dönüm noktası niteliğindedir.

15-16 HAZİRAN'A NASIL GELİNDİ?

15-16 Haziran'ı büyük ve önemli kılan yalnızca eylemin

biçimi ve etkisi değildi. "Büyük İşçi Yürüyüşü", içine doğduğu nesnellik ve devrimci mücadelenin verili döneminde birçok tartışmaya son veriyordu.

1960'lı yıllarla birlikte tüm dünyada olduğu gibi Türkiye'de de sosyalizmin prestijinin arttığı özel bir süreçten geçilmekteydi. Sosyalist mücadelenin önemli bir eksenini olan anti-emperyalizm aydınlar ve gençlerin öncülüğünde yükselirken, işçi sınıfı ile aydınlar arasındaki bağ da yavaş yavaş kurulmaktaydı. 1960'lı yılların başında bu bağ, TİP'in kurulması ile sağlamlaşıyordu. Sanayileşme ve kentleşmenin hızlanması ile birlikte işçi sınıfı da nicel olarak serpilirdi. Sosyalizm propagandasının TİP'in de etkisiyle böylesi bir dönemde artıyorsa, düzen güçleri açısından gerçek bir tehdit olarak görülmesinde şaşırıcı bir yan yok.

Tüm bunlara, TİP kadroları ve sendikacılarının 1967 yılında

DİSK'i kurması ve DİSK'e bağlı sendikaların özel sektörde önemli örgütlenme mevzileri kazanmalarını olgusunu ekleyelim. Sosyalist siyaset ve sendikalar arasındaki denklem, içeriği tartışılabilir olmakla birlikte yönü itibarıyla doğru kurulmuştu. Türkiye'de genel anlamıyla ilerçilik böyle bir dönemde kök salmaya başlarken devrim arayışı gerçek bir gündem haline gelmişti.

15-16 Haziran, bu arayışa eksen kazandı ve devrim mücadelesinin dayanacağı temel gücün işçi sınıfı olacağına altını kalın bir şekilde çizdi. Devrim ve mücadele stratejisini başka kaynaklara dayandıranlar, "Büyük İşçi Yürüyüşü"nde işçi sınıfı ve gücüyle ile tanışmış oldular. 47 yıl sonra 15-16 Haziran, yol göstermeye devam ederken sanayi proletaryasının sosyalist devrim mücadelesindeki yerine bir kez daha işaret ediyor. ■

İstanbul'un işçi havzalarından yola çıkarak dört koldan ve İzmit'te ise iki koldan yürümeye başladılar. 15 Haziran günü akşam saatlerine kadar 70 binin üzerinde bir işçi kitlesinin sokaklarda olduğu biliniyor. Bu hacimdeki bir işçi kitlesinin Türkiye'de ilk kez gerçekleştirdiği bu kararlı yürüyüşün burjuvaziye alabildiğine korkuttuğu açık olmalıdır.

16 Haziran'da ise İstanbul'da Avrupa ve Anadolu yakasında yine büyük yürüyüş kolları oluştu. Sermaye iktidarına ve bu iktidarın sendikal düzenine tepki sloganları eşliğinde yürüyen işçilerin sayısı 150 bini aşıyordu. İki büyük yürüyüş kolunun Taksim'de buluşması hedefleniyordu. Öte yandan İzmit'te de büyük bir yürüyüş kolu oluşturulmuş ve ilk gün eyleme katılmayan fabrikalardaki işçileri de içine katmıştı.

Büyük işçi yürüyüşüne, sadece DİSK'e bağlı sendikalarda örgütlü işçiler değil Türk-İş'e bağlı işyerlerinden de işçiler katılım gösterdi. Öyle ki, yürüyüş sırasında hayatını kaybeden üç işçiden birisi Türk-İş'e bağlı Petrol-İş üyesi Mutlu Akü işçisiydi. Kalkışmanın başlaması ve seyri, DİSK dahil tüm sendikaları aşan bir nitelikteydi. Kalkışma sırasın-

İşçi sınıfı ve zincirleri: Anahtar kimin elinde?

İşçi sınıfının yoksullaşması görelî ve tarihseldir; kapitalizmde sömürünün artmasıyla "ihtiyaçların" artması ve çeşitlenmesi el ele gider. İşçinin yoksullaşması geçmişe göre daha azına sahip olması değil, daha büyük bir ihtiyaçlar kümesinin daha küçük bir bölümüne erişebilmesi anlamına gelir.

■ **ALPER BİRDAL**

İki işçi düşünün. Biri sabah gün yeni doğarken evinden çıkıp üç vasıta değiştirerek çalıştığı işyerine ulaşıyor. Akşam hava kararana kadar ter döküyor, dirsek çürütüyor. Cumartesileri de çalışıyor, üstelik sık sık fazla mesaiye kalmak zorunda bırakılıyor. Gün boyu amir ensesinde boza pişiriyor, yemeğinden tuvaletime, çayından sigarasına her şeyine karışıyor. Diğeri sabah kalkıyor, evinde sakin bir odaya geçiyor, çayını alıyor, bilgisayarını açıyor ve çalışmaya başlıyor. Bazı günlerse evden çıkıp yakındaki bir kafeye ya da parka oturuyor, arada bir dizi günlük işini hallediyor, çalışmaya devam ediyor.

Siz bu işçilerden hangisisiniz? Ya da tercih etme şansınız olsaydı hangisi olmayı yeğler-

diniz?

Herhalde ikinci işçinin koşullarının daha cazip olduğunu söylesek yanlış olmaz. Toplu taşıma araçlarında geçen saatler yok; patron, amir vs. baskısını sürekli ensesinde hissetmiyor vesaire.

Öyle mi gerçekten? Bu "özgürlük yanılgısı" gerçek olabilir mi? Bugün öyle olduğunu zanneden milyonlarca işçi olduğunu biliyoruz. O halde ikinci işçinin "özgürlüğüne" daha yakından bakalım. Düzenli olarak "evden" çalışan işçi, bir süre sonra "evden çalışamaz". Bunun çok basit bir nedeni var; o da insandır. Yemek yediği, sevdikleriyle zaman geçirdiği, uyuduğu, dinlendiği mekanla, her ne iş yapıyorsa yapsın kapitalizmin doğası gereği yabancılaştığı işin aynı mekanda

bütünleşmesi, işçinin hayatında ve karakterinde derin bir parçalanmaya neden olur. Ev ve işyerinin aynı olması pratik olarak mümkün değildir. Zaman zaman çakışabilirler, ama bu her zaman böyle olursa orası artık bir işyeridir; ev değil. Başka bir ifadeyle iş, "özel hayat" denilen alanın bütününe işgal eder. Bu nedenle işyerinin kafelere, parklara, yani dışarıya taşınması bir tercih değil zorunluluktur ve bu zorunluluk aynı zamanda maliyet demektir. Çoğu durumda sigortasız çalışan "özgür" işçi, evet toplu taşıma araçlarında saatlerini geçirmez ancak ücretinin hatırı sayılır bir kısmını kafelerde tüketir. Büyük kentlerin merkezlerini dolduran ve "çalışmak üzere tasarlanmış" (elektrik prizleri, internet, çalışma masaları vs.) bu tür mekanların bu denli yaygınlaşması boşuna değil. Bu mekanlarda yalnızca öğrencilerin ders çalışmadığını görmek için oralarda birkaç saat geçirmiş olmanız yeter.

Fiziksel olarak bir işyerine bağlı olmayan ve yine fiziksel olarak patronun, amirin solüğünü her dakika ensesinde hissetmeyen bu işçinin aynı zamanda mücadeleyi tanımlayabileceği bir fiziksel mekandan da yoksun olduğunu gözden kaçırmamak gerekir.

Birlikte çalıştığı insanları, sınıf kardeşlerini çoğu durumda tanımaz; hatta çoğu durumda patronu, amiri vs. de tanımaz. Onlar telefondaki bir sestene ya da e-postadaki bir imzadan ibarettir. Bazı durumlarda ise yokturlar bile; zira kendi işinin sahibi olduğunu düşünen işçi aslında kim olduğu belirsiz bir "müşteriye" hizmet verdiğini düşünmektedir. Olmadığını sandığı bir patrona bir tür taşeronluk hizmeti verdiğinin ve aslında yalnızca emeğini sattığının bilincinde değildir.

Ayrıntıları ve olasılıkları artırdıkça baştaki soruya ilişkin yanıtın yeniden düşünülmesi gerektiği ortaya çıkıyor: Esasen ortada "hangi işçi olmak istersiniz" diye bir soru yok. Kapitalizm emek sömürsünü artırmak, işçi sınıfını güçsüzleştirmek ve parçalamak üzere emek sürecini sürekli olarak dönüştürüyor. Emek sürecinin, çalışmanın, farklı türleri ise bir tercihin ya da "özgürlüğün" değil zorunluluğun konusu. Örneğimizdeki iki işçi de özgür değildir; birinin diğerine göre daha özgür olduğu algısı bir yanılsamadan ibarettir. Hatta gerçek özgürlüğü getirecek mücadele olanakları açısından bakıldığında daha "özgür" görünen ikinci işçimiz daha dezavantajlı bir konumdadır.

MEŞRU SORULARA VERİLEN YANLIŞ YANITLAR

Batı Solunun önce Sovyetler Birliği'nden, ardından da büyük ölçüde Marksist-Leninist gelenekten kopuşu tarihsel açıdan mahkûm edilmeli. Kaynağında hangi tartışmaların yer aldığından, kopuşun başlangıcında Huruşçov'un Sovyetler Birliği Komünist Partisi 20. Kongresi'nde yaptığı meşum konuşmanın oynadığı rolden vesaire bağımsız olarak Batı Solunun ana çıktısı Avrokomünizm, onun da günümüzdeki bakiyesi oportünizmdir. Mahkûm etmeyip de ne yapacağız...

Ancak bu, kopuşun kaynağında bir dizi gerçek, somut ve "meşru" soru olduğunu yadsınamızı gerektirmez. Meşemiz Batı Solunu tartışmak olmadığından, bu soruların tam bir dökümünü yapmaya çalışmanın lüzumu yok. Önemli bir tanesinin "eşitsiz gelişme yasasıyla" bağlantılı olduğunu belirtmekle yetinelim.

İki işçi örneğinden devam edelim. Örneğimizdeki ikinci, "esnek çalışan", işçinin durumunun üretim ilişkilerinin belirli bir gelişkinlik düzeyine karşılık geldiğini söyleyebilir miyiz? Günümüzde bu tür çalışma biçimlerinin yaygınlaşmasının büyük ölçüde bilgisayar, yazılım ve internet vb. teknolojilere bağlı olduğu düşünülürse bu söylenebilir. Öte yandan bu tür çalışma biçimlerinin Sanayi Devrimi'nin başlangıcındaki "dışarıya iş verme (putting-out) sistemiyle" benzerliği gözden kaçmamalıdır. Tıpkı dışarıya iş verme sisteminde olduğu gibi, işçi sınıfının ortak mekanlarda yoğunlaşmaması, sınıfın mücadeleyle elde ettiği tarihsel mevzilerin (iş güvencesi, tazminat, sigorta, hafta sonu tatili, yıllık ücretli izin, tanımlı mesai saatleri vb. haklar) yokluğu anlamına gelmektedir. Yani kapitalizm şartlarında teknolojik gelişkinliğin olanaklı kıldığı şey, işçi sınıfı açısından aynı zamanda büyük bir gerileme demektir. Eşitsiz gelişme burada da normdur.

"Hangi işçi olmak istersiniz?" sorusunun gerçek bir

soru olmadığını söylemiştik. Doğru soru bu şekilde ve başka şekillerde parçalanmış, mevzi yitiren işçi sınıfının kolektif eyleme nasıl geçebileceğidir. Batı Solundan tam da bu noktada uzaklaşmak zorundayız.

SORUN 'SOSYOLOJİK' Mİ?

Günümüzün Türkiye'si'ne bakarak kendi işçi sınıfımız ve devrimimiz için de aynı soruyu sorabiliriz. Kapitalizmin 1917 Rusyası'yla kıyaslanmayacak ölçüde gelişmiş olduğu, işçi sınıfının düzenle ilişkisinin birçok açıdan daha girift hale geldiği bir dönemde ve ülkede yaşıyoruz. Ancak bu ve benzeri olgulardan harekete başlayan Batı Solunun soluğunu çeşitli reformist, parlamentarist pratiklerde tükettiğini akıldan çıkarmamak gerek. Neden böyle olduğu apayrı bir tartışmanın konusu; konunun bizi burada ilgilendiren boyutu daha ziyade metodolojik.

Batı Solu, sorunu fazlasıyla ve öncelikli olarak "sosyolojik" bir bağlamda ele alıyor. Kapitalizmin, dolayısıyla işçi sınıfının görece gelişkinliğinin sosyolojik bir çerçevede tartışılması ise sınıflar mücadelesinin tarihselliğinin ve politik içeriğinin geri çekilmesini beraberinde getiriyor.

Böyle olması kaçınılmazdı gibi bir iddiada bulunmak ya da tersinden işçi sınıfının "sosyolojisinin" hiçbir önemi olmadığını öne sürmek elbette yanlış olur. Ancak işçi sınıfının giderek izole edilerek, sınıflar mücadelesinin tarihsel ve politik bağlamından kopuk bir sosyolojik inceleme nesnesine dönüştürülmesinin hızla "devrimi arayan" meşru sorulardan uzaklaşmasını beraberinde getireceğine kuşku yok.

İşçi sınıfının yapısı değişiyor, doğru. İşçi sınıfının yapısındaki değişimlerin sınıf mücadelesi üzerinde bir dizi doğrudan yansımalarının olduğu da doğru. Ancak bu değişimlerin kendiliğinden, tarihin, yani sınıflar mücadelesinin dışında gerçekleşmediği ve işçi sınıfının yapısı her ne şekilde değişirse değişsin, bütün bu değişimlerin

emek-sermaye çelişkinin ortadan kaldırmadığı da doğru.

Emek sürecindeki dönüşümlerin, esnekleştirme uygulamaları örneğindeki gibi, sınıfın geniş kesimlerini bir tür özgürlük yanılsamasına sürükleyebildiğini belirtmiştik. Yalnızca bundan ibaret değil. Günümüzde kredinin paranın en yaygın biçimi haline gelmiş olmasının işçi sınıfıyla düzen arasındaki geçmiştekine göre daha farklı bağlar kurulmasına neden olduğunu da burada hatırlatabiliriz. İşçi sınıfının yoksullaşması görece ve tarihseldir; kapitalizmde sömürünün artmasıyla "ihtiyaçların" artması ve çeşitlenmesi el ele gider. İşçinin yoksullaşması geçmişe göre daha azına sahip olması değil, daha büyük bir ihtiyaçlar kümesinin daha küçük bir bölümüne erişebilmesi anlamına gelir. Borçlanma, tıpkı "esnek sömürünün" bir özgürlük yanılsaması yaratması gibi, işçinin borçlanarak yoksullaşmasını azaltma "özgürlüğü" olduğu yanılsamasını beraberinde getirir, yabancılaşmayı şiddetlendirir.

Bütün bu yanılsama ve yabancılaşmaların aşılması için temeldeki çelişkinin, emek-sermaye çelişkinin bilincine ihtiyaç var. Sınıfın kolektif eylemi, öncelikle bir sınıf olduğunun bilincinin taşınmasını zorunlu kılıyor. Ancak işçi sınıfının, nesnel (zorunlu) dayanakları bulunan yanılsama ve yabancılaşmalarını veri alan "sosyolojik çözümlemenin" varacağı yer, ister istemez kolektif olarak sınıfa değil, onun farklılıklarına odaklanmak ve iyi ihtimalle bu farklılıkları zemin olarak kabul eden bir "mücadele" tarif etmektir. Çünkü örneğimizdeki iki işçiyi "sosyolojik" açıdan birleştiren bir şey yoktur. Hatta örneğimizdeki "esnek işçiyi" bir başka esnek işçiyle bir araya getiren, ortak hareket etmelerini sağlayacak zemini sosyolojik olarak tarif etmek de hiç kolay değil. Bu nedenle "sosyolojik" bakışın emek-sermaye çelişkinin onun asıl tezahür ettiği üretim alanının dışında, örneğin kültürel alanda, tüketimde vs. tanımlamaya başlaması bir

tesadüf değil.

ORTA SINIF SARKACI

Oysa işçi sınıfı, onu bir sınıf olarak harekete geçirecek kolektif bilince sahip olsun olmasın, bir bütün. Kolektif bilince – sınıf bilincine – sahip olmaması ise işçinin yabancılaşmasını şiddetlendirmenin yanı sıra işçi sınıfının toplumun geri kalanı üzerindeki ağırlığını yitirmesini, tersinden bizzat kendisi üzerinde ağırlık kurulmasını da beraberinde getirir.

Bunun ilk elden, doğası gereği burjuvaziyle işçi sınıfı arasında salınan orta sınıflar nezdinde karşılık bulduğu söylenebilir. Ancak orta sınıflar sürtünmesiz ortamda bir ilk kuvvetin etkisiyle düzenli salınan bir sarkaç değil. İşçi sınıfının uzun bir dönem boyunca ağırlık koyamadığı bir toplumda, "orta sınıf sarkacı" burjuvaziye doğru salınacak ve işçi sınıfının yabancılaşmasını daha da şiddetlendiren burjuva ağırlığının bileşkesi içerisinde yer alacaktır.

Türkiye'de 1980'den beri işçi sınıfının kolektif eyleme geçerek ağırlık kazandığı kısıtlı dönemler haricinde olan budur. İşçi sınıfı, burjuvaziye doğru yatan orta sınıfların da baskısı altındadır ve bu da sınıfın yabancılaşmasını şiddetlendirmektedir. Örneğimizdeki "esnek işçinin" kendisini "işveren" sanmasını buna örnek gösterebiliriz. Projesini teslim edecek, plazadaki ofisini açacaktır! Cebindeki kredi kartının orta sınıfların "hayat tarzına" giriş kapısı olduğunu sanan işçinin yanılgısı da böyledir. Burjuvazinin orta sınıflara doğru salgıladığı "istikrar arayışının" işçi sınıfında da karşılık bulmasında, orta sınıfın burjuvaziye doğru yatmasının etkisi büyüktür.

Bu tabloyu değiştirmenin, orta sınıf sarkacının işçi sınıfına doğru harekete geçmesinin anahtarı, kapitalizm ne denli gelişkin olursa olsun, emek süreçleri ne kadar farklılaşsın farklaşsın, yine de zincirlerinden başka kaybedecek bir şeyi olmayan işçi sınıfının kendisindedir. ■

Bizim kavgamız bu düzenle...

9 Haziran gecesi TKP'ye dönük saldırılar sol tarihte üzüntüyle hatırlanacak görüntülere neden oldu. Boyun Eğme olarak Türkiye solu ve emekten yana insanlarımız için utandırıcı görüntülerle oluşan tablonun hızla geride bırakılması, TKP'nin sınıf mücadelesindeki etkin ve ilkeli yerinin kesintiye uğratılmaması için biz de elimizden geleni yapacağız.

9 Haziran gecesi, mücadele tarihimize utandırıcı, ileride üzüntüyle hatırlanacak saatler olarak geçti. İzmir'de Türkiye Komünist Partisi üyelerinin çok haklı bir biçimde ve haklılıklarını koruyarak gerçekleştirdikleri bir protesto sonrasında TKP binalarına ve üyelerine dönük bir saldırı yaşandı. Bu saldırı, düzen güçlerinden, şeriatçı çetelerden ya da faşist paramiliter gruplardan gelmiyordu. 3 yıl öncesine kadar aynı partide yer almış olduğu halde, TKP'yi "polis partisi" olarak nitelemekte sakinca görmeyenlerin yarattıkları ortam buraya çıkmıştı. İzmir'de andığımız toplantıda yaşanan, tek bir kişinin burnunun kanamadığı sözlü protesto, bir saldırı girişimi olarak duyuruldu ve önceden kararı alındığı belgelenen, sorumluları tarafından itiraf edilen bina baskını ve buna eşlik eden girişimler için start verildi.

Günler öncesinden dağıtılan duyurulardaki gerçek dışı, hukuksuz tanımlamaya itiraz

edip, bu toplantıda bir kişinin "TKP Genel Başkanı" olarak tanımlanmasını bir kışkırtma olarak niteleyen TKP'lilerin protestosu, "çatışmaların başlangıcı" olarak gösterilmek istendi. Görüntüler ve tanıklıklar, protestonun "Erkan Baş'a saldırı girişimi" olmadığını gösteriyor.

TKP'nin 10 Haziran sabahı yayınladığı açıklamada bu konuda şu hatırlatma yapıyordu: "HTKP adını taşıyan parti çevresinin bir süredir ısrarla hukuksuz biçimde TKP adını kullanmayı denemesi daha önce de çeşitli gerginliklere yol açmış bulunuyordu. İstanbul Bakırköy'deki 1 Mayıs mitinginde de benzer bir olay yaşanmış, TKP Genel Başkanlığı görevini gerçekten yürütmekte olan yoldaşımız, HTKP adlı gruptan bir kişinin saldırısına uğramış ve ölümle tehdit edilmişti. Burada da amacın gerginliği tırmandırmak olduğu görülüyordu. Daha sonra HTKP Genel Başkanı olan kişi kürsüden 'TKP Genel Başkanı' olarak anons edilmiş ve bu durum Partimiz-

ce protesto edilmişti. Protesto yine herhangi bir çatışmaya mahal bırakmadan yapılmıştı."

Aynı açıklamada ilk durum değerlendirmesi şu şekilde özetleniyordu: "TKP, Türkiye'nin içinde bulunduğu gericilik ve baskı koşullarında böylesi bir çatışma ortamının ülkemizin tüm ilerici birikimine zarar vereceğinin farkındadır ve bu durumun derhal kontrol altına alınması için girişimlerde bulunacaktır. Partimizin haklarının ve haklılığının gasp edilmesine izin vermeyeceği herkes tarafından bilinmelidir. Türkiye Komünist Partisi'nin adına ve üyelerine dönük saldırıları hoşgörülle karşılaması hiçbir biçimde beklenmemelidir."

Bu sözlerle karşılanan olaylar, günler boyu sol düşünceye sahip insanların gündemini doldurduğu gibi, düzen medyası ve yandaş kalemlerde de konu edinildi.

İzmir'de yaşananlarla ilgili İzmir Halkevi tarafından yapılan bir açıklamadaki şu bilgiler olayları takip etmiş olanlar için yeterince anlamlıdır: "Ma-

alesef HTKP üyeleri etkinliğin bileşeni olmalarına rağmen etkinliğin genel çıkarları doğrultusunda hareket etmişlerdir. Gerilim yaşanması durumunda hiçbir koşulda dahil olmayacaklarını söylemelerine rağmen gerilimin tırmanmasının önünü açmışlardır. Dayanışma gecesinde 'Hayır Tutuklanamaz' yazılı önlükleri giyerek etkinliğin güvenlik koordinasyonunda yer alan HTKP üyeleri, kendilerini sorumlu davranmaya çağırarak arkadaşlarımıza 'Erkan Baş'ın güvenliğini siz mi alacaksınız?' demiş, bileşenlerin ortak iradesi ve kararını tanımamışlardır. Yine aynı arkadaşlar KP üyelerinin alanı boşaltmasının ardından 'artık gerek kalmadı' diyerek 'görevlerini' bırakmak istemişlerdir."

İstanbul'da gerçekleşen saldırıyla eş zamanlı başka yerlerde de hazırlıklar yapıldığı konusunda kesin bilgilere ve kabullere sahibiz. Ankara'da bir binada saldırı hazırlıkları yapıldığı, binaya kasalarla (fırlatılmak üzere) soda şişeleri alındığı ve binanın yanındaki

ULUSLARARASI DAYANIŞMA

9 Haziran'ı izleyen günlerde dünya komünist ve işçi partilerinden Türkiye Komünist Partisi'ne iletilen dayanışma mesajları oldu. Bunların tamamının internet sitesinde yer alacak. Yerimiz uygun olduğu ölçüde bazı bölümleri okurlarımızla paylaşıyoruz.

Rusya Komünist İşçi Partisi – Sovyetler Birliği Komünist Partisi Cumhuriyet Komitesi Birinci Sekreteri L. E. Şkolnikov tarafından yollanan mesaj şöyle: "Saygıdeğer yoldaşlar, Kendini bir kez daha açık anti-komünistler olarak ifşa eden provokatörlerin hareketleri karşısında büyük öfke duyuyor ve sizlere dayanışma duygularımızı iletiyoruz."

Çek Cumhuriyeti Komünist Gençlik Birliği (KSM) tarafından yapılan açıklamada ise TKP ve üyelerinin emperyalizme, yerli kapitalistlere ve siyasal İslam'ın gerici güçlerine karşı, milliyet ve din gözetmeksizin Türkiye halkının hakları için on yıllardır sürekli olarak mücadele etmekte olduğu vurgulandı ve şöyle denildi: Genel merkezi koruyanlar ve bu iğrenç saldırının kurbanları ile dayanışmamızı ifade ediyor, kurbanlara acil şifa diliyoruz. Türkiye işçi sınıfı ve halkından yana sürdürülen sürekli eylem ve mücadelelerinde TKP ile dayanışmamızı belirtiyoruz.

Alman Komünist Partisi (DKP) adına Uluslararası Sekreter Günter Pohl, ilericilere ve işçi hareketine karşı, hele de partinin sınıf düşmanlarının tam hedefinde duran komünistlere karşı şiddet reddettiklerini belirterek "acı olan bu saldırının siyasi düşmandan değil eski yoldaşlardan gelmiş olmasıdır" değerlendirmesini yaptı. DKP'nin dayanışma mesajı ise şuydu: Lütfen

yaralı yoldaşlarımıza, özellikle de elini kaybetmiş olan yoldaşımıza en iyi dilekelerimizi iletin.

İspanyol Halkları Komünist Partisi Uluslararası Büro Sekreteri Severino Menendez imzasını taşıyan dayanışma mektubunda, "Yardıma dokunacağını düşündüğünüz herhangi biçimde bir girişim için sizden haber beklediğimizi bilin" denildi.

Komünist Parti (İtalya) mesajında ise şöyle denildi: "Komünist Parti (İtalya) TKP'nin yanında durduğunu Türkiyeli komünistlerle işçi sınıfı dayanışması içinde olduğunu ilan eder, yaralı yoldaşlarının bir an önce iyileşip parti saflarında yer alarak mücadeleye devam etmesini diler. Provokatörler mücadelemizi engelleyemeyecek. İşçi sınıfı enternasyonalizmi onları ve planlarını izole ederek yenecek. Yaşasın TKP! Partisini savunurken yaralanan onurlu militanlara selam!"

Demokrasi ve Sosyalizm için Cezayirli Parti de TKP'ye dayanışma mektubu ileten partiler arasındaydı. TKP ve partisini koruyan militanlarıyla dayanışma içerisinde olduklarını bildiren Cezayirli komünistler yaralı yoldaşların tez zamanda sağlıklarına kavuşmasını dileklerini ilettiler.

Yunanistan Komünist Partisi, saldırının duyulduğu ilk andan itibaren TKP yöneticileri ile irtibatta oldu. Gelişmeleri, yaralıların sağlık durumunu ve TKP'nin attığı adımları yakından takip eden Yunanistanlı komünistler yayınladıkları mesajda "sosyalizm yolunda kapitalist barbarlığı yenebilmek için, binlerce üyesiyle birlikte, Türkiye halkları ve işçi sınıfının tarafındaki dostlarıyla zorlu mücadeleler sonucunda bu şanlı isme erişmiş Türkiye Komünist Partisine en derin yoldaşça dayanışmalarını" vurguladılar.

Küba Cumhuriyeti Türkiye Büyükelçisi Gonzales Casals, Ankara'da satırla yaralanan komünistleri hastanede ziyaret etti.

alandan taş kırıldığı bu keskinleştirilmiş bilgiler arasındadır.

Utandırıcı ve acı veren olay da burada yaşanmıştır. Andığımız hazırlıklara müdahale edenlerin karşılaştığı satırlı, bıçaklı saldırıda birden çok kesikle yaralanan TKP'lilerden Ostim İşçisi Murat'ın kolu kopartıldı.

Boyun Eğme'de bu konuda daha detaylı yorum ve savunulara, gerçekliğinden şüphe duymadığımız belgelenmiş bilgilere, yalanlara yanıtlara vs. yer veremeyeceğiz.

Üzücü, Türkiye solu ve emek-

ten yana insanlarımız için utandırıcı görüntülerle oluşan tablonun hızla geride bırakılması, TKP'nin sınıf mücadelesindeki etkin ve ilkeli yerinin kesintiye uğratılmaması için elimizden geleni biz de yapacağız.

Türkiye Komünist Partisi, yaşananlardan sonra attığı adımları, ortaya çıkardığı gerçekleri, kendi tavrını ve bu tehlikeli durumun devamını önlemeye dönük adımlarını çeşitli araçlarla duyuruyor.

Boyun Eğme, üzüntülerini bildiriyor ve anılan görüntülerin tekrarlanmamasını diliyor. ■

YARALILARIN TEDAVİSİ SÜRÜYOR

'BİZ İYİYİZ YOLDAŞLAR'

Ankara'da yaralanan yoldaşların tedavi süreci devam ediyor. Partili hekimlerin verdiği bilgi şöyle:

E.A. yoldaşımız kafa, kol, el ve göğüs bölgesinden çoklu yaralanmış olup saldırı gecesi plastik cerrahi tarafından ameliyata alınmıştır. Ameliyat sonrası ilk yaptığı diğer yoldaşlarının durumunu sormak olan yoldaşımız hastaneden taburcu olmuştur. 4 hafta sonra yoldaşımızın atel ve fiksatorleri çıkarılacak ardından el fizyoterapisine başlanacaktır.

E.C.Ç. yoldaşımızın kesici aletle baş, boyun, kol ve el bölgelerinden yaralanması sonucu tedavisi yapılmış olup hızla el fizyoterapisine başlanması planlanmıştır. Yoldaşımız partideki görevlerinin başına hızla dönebilmek için çok gayretlidir ve parti kampına katılabilmek için can atmaktadır.

S.B.D. yoldaşımız baş bölgesinden ve sağ kolundan yaralanmış olup, salı günü tendon ve kas onarımı için plastik cerrahi ameliyatına alınmıştır. Ameliyatı başarılı geçen yoldaşımız ne kararlılığından ne de neşesinden hiçbir şey kaybetmemiş ve yoldaşlarından ilk isteği Kızılay NHKM menüsünden bir yemek olmuştur.

M.Ö. yoldaşımız baş ve el bileğinden yaralanmış, uzuv kaybı nedeniyle aynı gece girdiği ameliyat başarılı cerrahi ekip tarafından 8 saatte tamamlanmıştır. Hala hastanede yatmakta olan yoldaşımız iyileşmek konusunda da atik davranmış, ameliyatından sonraki 3. gün yoğun bakımdan çıkmıştır. Bir süre sonra uzun bir el fizyoterapisi sürecine başlanacak olan yoldaşımız iyileşme sürecinin daha hızlı olabilmesi için yoldaşlarına bir daha sigara içmeme sözü vermiştir.

Gerici hukuksuzluğa karşı hak mücadelesinde öne çıkarak, emekçilerin destek ve sevgisini kazanmış olan Veli Saçılık, kesilen kolu uzun bir ameliyatla tedavi edilmekte olan OSTİM işçisi Murat'ı, yoğun bakımdan çıkmasının ardından ziyaret etti.

Halkın parasıyla denize nazır iftar açanlara sorular...

AKP genel başkanı bu aralar sıkça yineliyor, kültür/sanat işlerinde yaya kaldıklarından dem vuruyor. Her yerde iktidar olduk da, bu alanda yokuz, diyor... Haklı... İki yolu vardı sanat/edebiyat işlerinde gücü eline almanın... Ya sahiden çalışıp; düşünen, yaratan, özgür insanlar yaratacağı... Ki düşünen birileri can düşmanıdır beyefendinin... Ya da ölçüyü ve tarifi değiştirip, kendine uygun sanatçı, aydın, edebiyatçı yaratacağı... Bu kolay... Her daim kendini satan bulunur...

Aydın, sanatçı bir zaman öncesine dek kutup yıldızı gibiydi, yol gösterirdi. Post-modern zamanlar, ölçüsüz yaşama günleri, herkesin/her şeyin alınır satılır olma hali, artık bu tarifi değiştirdi sanırım(!) Bir şairi/yazarı yakından görürsek, bir rastlantı ya da toplantıda, yüreğimiz sevinçle dolar, iyice kulak kabartırdık, ne söylüyor diye. Eski günlerde böyleydi. Şu liberallik yok mu, her şeyin b.kunu çıkardı. Güzel ne, iyi ne... Sormak bile ayıp hale geldi... Piyasa mahkûmiyeti bu işte...

AKP genel başkanı yine bu aralar sıkça yineliyor, kültür/sanat işlerinde yaya kaldıklarından dem vuruyor. Her yerde iktidar olduk da, bu alanda yokuz, diyor... Haklı... İki yolu vardı sanat/edebiyat işlerinde gücü eline almanın... Ya sahiden çalışıp; düşünen, yaratan, özgür insanlar yaratacağı... Ki

düşünen birileri can düşmanıdır beyefendinin... Ya da ölçüyü ve tarifi değiştirip, kendine uygun sanatçı, aydın, edebiyatçı yaratacağı... Bu kolay... Her daim kendini satan bulunur... Dedim ya, şu liberal ortam, biraz kasaba tüccarlığı bilen kişiyi, hemen âlim sınıfına taşıyor... Hey gidi günler...

Eski/kötü alışkanlıkla yola koyulalım bakalım... Sormaya başlayalım...

1 Kendi dili, sözü olmayan kimseye sanatçı/aydın denir mi? Her davete koşarak giden, iktidarın teknesine hevesle atlayan kimsenin yaratısından ne olur? Topçu, popçu ile yaratılan kültür, sanat ortamının kime ne faydası olur? Çıta aşağı çekildikçe, acaba bundan medet umanlar da kaybetmez mi? Velhasıl her yıl yinelenen ünlüler iftarının hem parasını ödeyen, hem de çekirdek çitileyerek bakan halkımız "Yahu bunlar kim?" diye sormaz mı?

Kendi dili, sözü olmayan kimseye sanatçı/aydın denir mi? Her davete koşarak giden, iktidarın teknesine hevesle atlayan kimsenin yaratısından ne olur? Topçu, popçu ile yaratılan kültür, sanat ortamının kime ne faydası olur? Çıta aşağı çekildikçe, acaba bundan medet umanlar da kaybetmez mi? Velhasıl her yıl yinelenen ünlüler iftarının hem parasını ödeyen, hem de çekirdek çitleyerek bakan halkımız “Yahu bunlar kim?” diye sormaz mı?

2 Birinin sadece tipi biliniyor olması, toplumda ne gibi bir değer yarattığı anlamına gelir? Herhangi bir devletli, canı istedi diye önüne geleni halkın parasıyla ağır-layabilir mi? Sabah evlenme programı yapan, üçüncü sınıf şarkılarla toplumu zehirleyen, ayaktopu oyunu dedikoducusu tiplerin halkın parasıyla zıkkımlanmasının vebali hiç mi akla gelmez?

3 Artık gerilmekten ifadesini yitirmiş başkışede oturan popçu kadın mesela ya da 12 Eylül darbeci ressamının(!) özel şarkıcısı diğerinin topluma ne faydası var da devlet katında ağır-lanmaktadır? Ellerini açıp da Tanrı'ya yakarır pozunu veren bu kimseler halka hangi konuda örnek olmaktadır? Her dönem biz de iktidarız diyen bu kimselerle hangi yol yürünür?

4 “AKM yıkılacak, çürüdü, daha güzel ve büyük bir opera yapacağız”

diye konuşurken RTE, bir tane namuslu kimse çıkıp da: “Yapmayın, orada bizim çocukluğumuz, gençliğimiz var” diyemez mi? Acaba bunu söylememelerinin nedeni korku mu? Yoksa söylenenlere hak vermeleri mi? Ya da hayatlarında AKM'nin kapısından girmedikleri için, orada ne yapıldığından haberleri olmadığı için mi?

5 İşsizlik, açlık oranları daha yeni açıklanmışken denize nazır iftarda, göstermelik hallerde poz veren bu kimselerin vicdanı sızlamaz mı? Sabah uçakla Paris'e gidip et yiyip, akşam döndüğünü söyleyerek böbürlenilen Bü-lent Hanım, halkın parasını gövdesine indirmekten hiç mi rahatsız olmaz mesela? Acaba bu iftarla nefisleri nasıl terbiye edildi?

6 Yıllarca ilerici, solcu, ale-vi çevrelerde biraz da an-nesine duyulan saygıyla türkü söyleyen Havuz Bingöl,

Ankara'nın göbeğinde ekmeği için savaştan Veli Saçılık'tan, artık ölüm kapısında bekleyen Nuriye ve Semih'ten utanmaz mı? Eve gidip, kafasını yastığa koyduğunda vicdanı hiç mi sızlamaz?

7 KHK ile yüzbinlerce insan işsiz kalmış, evine ekmek götüremezken bu halkla ilişkiler etkinliğinden şöhret, iktidar devşirmeye çalışan kimseler, tarihten ders almazlar mı? Yarın devran döndüğünde bu utançla yaşamaya rahatça devam edeceklerini mi düşünüyorlar? Diyelim herkesi kandırdılar, el açtıkları Tanrı'ya da mı saygıları yok ki, bu maskeli baloda en önde yer almaktalar?

8 'Rifat Ilgaz' adını senato kararıyla üniversitele-rinden silmeye çalışan akademisyenlerin olduğu bir dönemde bu olan bitene oturuyor muyuz? O sofraya oturanlardan hangisi tarihe Rifat Ilgaz'ın bıraktığı izin milyonda birine ekleyecektir? O halde

bir halk tercihleriyle geleceğine biçim verecekse, o sofraya bize nasıl günler vaat etmektedir?

9 Her türlü dini simge/olana-k kullanılırken buna alet olanlar da bundan faydalananlar kadar suçlu değil midir? Akiller, Yenikapı'cular, şimdi de bu sofracılar bir dönemi açık seçik ortaya koyduğuna göre, artık yolun sonu görüldü diyebilir miyiz? Eğer pusula bozursa gemi doğru yöne gidemez, o halde şimdi ölçüyü değiştirme zamanı değil mi?

10 Bir soru da kendime: Bu fotoğrafta yer alanlarla sokakta karşılaşırsan mesela, kimini meslek gereği tanıyorsun üstelik, selam verecek misin nezaketten? Artık saflar bunca netleşmişken insan nezaket kurallarına uymalı mı? Yanıtını bildiğim bu soruyu kendime soruyorum sanmayın, “gelinim sen anla” demiş olayım, duy-dunuz mu?

Kürdistan'da sonuçları belirsiz referandum

Irak Kürdistanı'nda bağımsızlık referandumunun tarihi belirlenirken bölgesel ve uluslararası aktörlerin pozisyonu, referandumun olası sonuçlarını da geçersiz hale getirebilecek riskler barındırıyor.

■ **ERMAN ÇETE**

Iraklı Kürtler, bir süredir ertelenen Kürdistan'ın bağımsızlığı referandumunun 25 Eylül tarihinde yapılacağını ilân ettiler.

Irak Kürdistan Bölgesel Yönetimi (IKBY) Başkanı Mesud Barzani'nin yapılacağını duyurduğu referandumda tek bir soru sorulacak: "Bağımsız bir Kürdistan istiyor musunuz?" Referandumun, ihtilafı bölgelerden olan Mahmut, Hanakin, Şengal ve Kerkük'te de yapılacağı söyleniyor.

Daha önce Reuters'a konuşan Kürt yetkililer, olası bir referandumun hukuki olarak bağlayıcı olmayacağını, ancak referandum sonuçlarıyla kendi pozisyonunu tahkim eden IKBY'nin Bağdat merkezi yönetimiyle daha geniş özerklik ya da bağımsız devlet pazarlıklarında daha güçlü bir şekilde masaya oturacağını söylemişlerdi.

KÜRDİSTAN VE İRAK İÇİ GERİLİMLER

Kürdistan'ın bağımsızlığı referandumunun hem Irak merkezi hükümetiyle hem de ihtilafı bölgelerdeki ulusal topluluklarla bir süredir devam eden gerginliği artırması bekleniyor.

Referandumun Kerkük'te de yapılacağını söylenmesi, kentte Kürtler, Türkmenler ve Araplar arasında süregelen etnik gerilimi yatıştırmaktan ziyade alevlendiriyor. Zengin petrol yataklarına sahip Kerkük'te Kürdistan tarafı bir süredir oldubittilerle hareket etmeye çalışırken merkezi hükümet de Kerkük'ün Irak'tan kopartılıp Kürdistan'a bağlanmasına karşı çıkıyor.

2014 yılında IKBY'nin Bağdat'tan izinsiz, Türkiye üzerinden petrol ihracatına başlaması da Erbil ile Bağdat

arasındaki gerilimi tırmandırmıştı. Irak Anayasası'na göre IKBY, petrol gelirlerinin %17'sini merkezi hükümetten alıyor. Ancak Erbil, Bağdat'ın bu yüzdeye uygun paylaşım yapmadığını ileri sürüyor.

Yine ihtilafı bölgelerde etnik temizlik yapıldığı iddiaları da IKBY'nin peşini bırakmıyor. Bu iddialar yalnızca Kerkük'ü kapsamıyor; Şengal'de de IŞİD'den kaçan Ezidilerin geri dönüşünün engellenmesi ve Tuzhurmatu'da Şii Türkmenlerle yaşanan gerilimler bunların uzantısı.

Bunun üstüne bir de Kürtlerin kendi iç husumetlerini koymak gerekiyor. Şengal'de PKK bağlantılı YBŞ ile Peşmerge arasında yaşanan ihtilaf, PKK'nin Şengal'i "kanton" olarak değerlendirmesi ve Rojava üzerinden yaşanan gerginlik, henüz bir Kürt iç savaşı boyutuna ulaşmasa da çatışmaların büyüme ihtimalini içinde barındırıyor.

BÖLGESEL VE ULUSLARARASI DURUM

Referandumun içine doğacağı bölgesel ve uluslararası koşullar ise daha da karmaşık.

IKBY'nin bölgede İsrail'le birlikte en önemli müttefiki Türkiye, dengeli olsa da

referandum yapılmasına karşı çıkan bir açıklama yaptı. Erdoğan da referandum kararının tek taraflı alınmasına itiraz ederek "istişare" istedi.

Ancak Türkiye ile IKBY'nin ilişkileri hayli "stratejik". Zaten bu ilişki biçimi, referandum oldubittisine itirazları da zorlaştırıyor. Ankara, PKK'yle mücadele konusunda Erbil ile koordinasyona ve iş birliğine muhtaç.

Benzer bir durum İran için de geçerli. Referandumdan en çok etkilenen iki ülkeden biri olan İran da tek taraflı referandum çağrısına Bağdat ile birlikte itiraz etti. Ancak hem IKBY'nin İran'la ilişkisi hem de KDP ile KYB arasındaki tarihsel husumette Tahran'ın oynadığı rol, Iraklı Kürtlerle İran arasındaki ilişkiyi karmaşıklaştırıyor.

Dahası, Trump Amerika'sının bölgedeki güncel pozisyonu, aktörlerin ittifaklarını yeniden gözden geçirmelerine neden oluyor. IKBY'nin en büyük müttefiki Türkiye olsa da Erbil, İran'a karşı garanti olarak Suudilerin başını çektiği "Sünni cephesi"ne yazılmaktan çekinmiyor. Suudi kampının önemli aktörlerinden Birleşik Arap Emirlikleri (BAE) de referanduma destek vereceğini açıklarken Katar ve Türk medyasında çıkan "Körfez'den PKK'ye destek" haberleri, doğru ya da yanlış olmasının ötesinde bir yönelimi işaret etmeleri bağlamında değerlendiriliyor. Türkiye'nin Katar krizinde kimin tarafında yer aldığı da düşünülürse Mesud Barzani'nin bir koltukta birden fazla karpuz taşımaya çalıştığı daha rahat görülecektir.

Buradaki en önemli faktör ise elbette ABD. ABD, bir Kürt entitesine ve bağımsız Kürdistan'a ilke olarak karşı olmasa da referandum hususunda karışık sinyaller vermeyi sürdürüyor. Washington açısından temel sorun "zamanlama". IŞİD'le mücadele gerekçesiyle cephenin bölünmemesini -şimdilik- isteyen ABD yönetimi, görünüşte "birlik ve toprak bütünlüğü" çağrısı yapıyor. ■

Trump tartışmaları sürerken: Rusya müdahalesi neye sebep oldu?

ABD'nin üst düzey isimlerinin kabul ettiği Rusya müdahalesi, ABD yönetiminin zaaflarını gösterirken kendisini kanıtlamak isteyen Trump'ın çok daha saldırgan politikalara yönelmesine sebep oluyor.

■ **TULGA BUĞRA IŞIK**

Donald Trump'ın ABD Başkanı seçilmesinden beri, ABD'de yaşanan "seçimlere Rusya müdahalesi" tartışmaları hız kesmeden devam ediyor. ABD ana akım medyası tarafından Rusya'yla işbirliği yapmakla suçlanan Trump, sürekli görevden alınma tehdidiyle karşı karşıya bırakılıyor. ABD'nin üst düzey isimlerinin kabul ettiği Rusya müdahalesi, ABD yönetiminin zaaflarını gösterirken kendisini kanıtlamak isteyen Trump'ın çok daha saldırgan politikalara yönelmesine sebep oluyor.

RUSYA MÜDAHALESİ NE ANLAMA GELİYOR?

ABD istihbarat kuruluşları ve ana akım medyası, seçimlere Rusya'nın müdahale ettiğinden

ve Trump'ın kazanmasını sağladığından emin olduklarını belirtiyor. Esasında bu durum ABD açısından büyük bir ulusal güvenlik sorununa işaret ediyor. ABD Başkanı'nun Rusya tarafından belirlendiğini, pek çok üst düzey ismin Rusya'nın yönlendirmeleri ve şantajlarıyla hareket ettiğini açık olarak kabul etmek bile ABD yönetimi için kolay olmamalı. ABD için daha da kötüsü, kabul edilen Rusya müdahalesinin kapsamı. İddiaya göre Rusya'nın seçimlere müdahalesi, Trump'ın rakibi Hillary Clinton'ın yazışmalarının sızdırılmasından, üst düzey ABD yetkilileriyle Rus diplomatların gizli görüşmelerine, dijital ortamda yapılan seçimlere düzenlenen siber saldırılardan, Rus medyasının ve Rusya destekli sosyal medya hesaplarının propagandasına

pek çok farklı unsuru içeriyor. Yani bahsedilen müdahale, Rusya'nın ABD siyasetinin kendisini de belirleyebildiği anlamına geliyor. Bu sebeple yöneltile suçlamaların Trump'ın şahsıyla kısıtlı olduğu düşünülemez. Ayrıca Rusya'nın da yapıldığı açık olan işbirliğine yönelik kimi bilgileri sızdırdığı ve kasıtlı olarak tartışmayı büyüttüğü görülüyor. Örneğin, Trump-Rusya görüşmelerinde görüşmelere Rus basınının da dâhil olduğu, Rusya'nın devlet medyası tarafından yayımlanan fotoğraflarla anlaşılıyordu. ABD siyasetinin dış belirlenme bu kadar açık hale gelmiş olması ülkenin yapısal sorunlarını da ortaya koyuyor.

Seçimler sırasında İran karşıtı söylemler kullanan Trump, bir yandan da NATO'nun "zamanının dolduğunu" söylüyor, Rusya'ya sıcak mesajlar iletiyordu. Obama'nın İran'ı diplomatik yakınlaşmayla dönüştürme stratejisine karşı olan Trump'ın, bu yöntemle İran-Rusya yakınlaşmasını engelleyip, İran'ı yalnızlaştırmayı umduğu söyleniyordu. Baştan beri işe yarayacağı tartışmalı olan İran-Rusya ayrımı yaratma hedefi, "Rusya müdahalesi" iddialarıyla Trump için imkânsız hale geldi. NATO ile ilgili açıklamalarından geri adım atan Trump, NATO'nun Rusya'yı kuşatma stratejisine destek anlamına gelen açıklamalarda bulundu. James Comey, Trump'ın Rusya'yla ilişkisine dair ana akım medyada çıkan pek çok haberi de, verdiği ifadeyle yalanladı. Bu durum Trump'ın ABD medya-

sına yönelik kimi suçlamalarında haklı olduğu ve medyanın Trump'ın elini kısıtlayarak Rusya'yla yakınlaşmasını tamamen engellediğini gösteriyor.

TARTIŞMALARIN TRUMP YÖNETİMİNE ETKİSİ

Görevden alınma baskısı altında olan Trump, seçim dönemindeki söylemlerinden tamamen vazgeçerek "oyun kurucu" rolü üstlendi. Saldırgan politikalarla ABD sermayesine kendini kanıtlamak isteyen Trump, Suriye'nin Şayrat üssünü bombaladı. Bombalanan üsteki hasarın küçüklüğü ve üssün sonraki gün kullanılmaya devam etmesi, saldırının içeriye dönük bir mesaj olduğunu ispatladı. Ancak bu mesaj nihayetinde yerini buldu ve Trump tartışmaları kısa süreli de olsa yatıştı.

Trump'ın ikinci önemli hamlesi, Ortadoğu ziyaretiyle gerçekleşti. İsrail'in koşulsuz destekçisi olan Trump, Suudi Arabistan'a da 350 milyar dolarlık silah sattı. New York Times'ın da aralarında olduğu pek çok önemli ABD yayını, bu satışta Jared Kushner'ın özel çabası olduğunu söyleyecekti. Böylece Rusya'yla bağlantılı olduğu için hedef alınan Kushner, kendisini "temize" çıkartırken, Trump da bir kez daha "sadakatini" ve ABD Başkanı olmaya "yetkinliğini" göstermiş oldu. İsrail ve Suudi Arabistan ile İran'ı kuşatma konusunda anlaşan Trump, bölgede kurduğu İran karşıtı eksenle Katar krizini tetikledi. Almanya'nın Katar krizini "Trump politikası" olarak nitelmesi ve aldığı tavır, oluşan "küresel liderlik" sorunu nedeniyle ABD sermayesinin Trump'ın arkasında durmasına bir sebep daha oluşturdu. ABD Başkanı Donald Trump'ın; IŞİD sorununu bahane ederek Filipinler'deki askeri varlığını artırması, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni sürekli savaş tehdidi altında bırakması, Çin ile görünür işbirliğinin altında yeni rekabet yöntemleri bulma girişimleri, Avrupa'nın doğusunda NATO varlığının yoğunlaştırılması gibi adımları ABD "derin devletinin" Rusya müdahalesini Trump'ı sürekli tehdit altında tutarak dolaylı biçimde savurduğunu gösteriyor. ABD'nin kendisini "Rusya etkisi"nden nasıl kurtaracağı ise muamma. ■

Arda sen de bize oy verme!

İddialara göre Arda ve bir kısım futbolcuyu yönlendiren eski futbolcu ve futbol yorumcusu Rıdvan Dilmen. Dilmen'in ortağı da TV patronu Acun Ilıcalı. Futbol ayağında Emre Belözoğlu var. Arda ve arkadaşlarını Yıldırım Demirören ve Fatih Terim'e karşı kıskırtan ekip bu. Bu komplamayı içeriden takip eden Altaylı'nın ifadesiyle Futbol Federasyonu 7 kocalı Hürmüz. İçinde bakanlar var, milletvekilleri var, güç odakları var, bu işten nemalanmak isteyenler var...

■ ORHAN GÖKDEMİR

Sendikalardan esnaf odalarına, güreş federasyonunda futbola, camiden gazeteciler cemiyetine her şeye kendince biçim vermeye çalışan bir parti var iktidarda. Devletin bütün olanaklarını kullanarak hemen her şeyi kendi lehine göre şekillendirmeye çalışıyor. En başarılı olduğu alanlardan biri de futbol.

Futbol Federasyonu'nun başında "reis" in inayetiyle oturan bir işadamı var. İçinde İstanbul'un gizli belediye başkanı olduğu söylenen Göksel Gümüşdağ ikamet ediyor. AKP organizasyonu Başakşehir var, Kasımpaşa var, Osmanlıspor var. Emre Belözoğlu, Rıdvan Dilmen, Arda Turan, Fatih Terim gibi ayaktopu şahsiyetleri var. Adı geçenlerin hepsi AKP'ye ve saraya mesafesi oranında futbolda bir etki-yetki hiyerarşisi oluşturuyor.

Bütün bu karmaşık tablonun gelip düğümlendiği yer ise Milli Takım. Astronomik maaşlar ve uçsuz bucaksız primlerin havada uçuştugu ama buna karşın başarının sıfır olduğu bir organizasyondan söz ediyoruz. Son günlerde yine gelenek olduğu üzere Dünya Kupası'na katılım bileti almak için çabalamakta. Ballı bir gurupta zar zor üçüncü sıraya tutundu. İlerideki maçlarına bakılırsa orada tutunmasının da öyle kolay olmadığı apaçık ortada.

Arda krizi işte böylesine nazik bir zamanda patladı. Geçmiş, birikmiş hesapları aynı uçakta yolculuk ettiği bir gazeteciye fatura etmeye kalkıştı Arda. Boğazını sıktı, küfür etti. Sebebi, gazetecinin geçmişte patlak veren bir

prim davasını haberleştirmiş olması. İlginç; uçaktaki kavgayı haberleştirmek isteyen medya internette fotoğraf aramaya koyulduğunda Arda ile boğazını sıktığı gazetecinin sarmaş dolaş fotoğrafı ile kar-

şılaştı. Mağdur gazeteci Futbol Federasyonu Başkanı'nın gazetesinde çalışıyordu. Tuhaf bir durum ortaya çıkmıştı böylece. Hem gazetecinin, hem de onun boğazına sarılan futbolcunun maaşını aynı kişi

veriyordu.

Olayın duyulması üzerine bir basın toplantısı düzenlendi alelacele. Arda Turan çıkıp konuşacak, pardon falan diyecek, bir maç ortalıkta görünmeyecek durum tatlıya

yın ardından yaptığı açıklama neredeyse çalışanı olan gazeteciyi haksız çıkaracak ifadeler kullanmıştı. Arda, referandumda "evet" dediği için hedef seçilmiş, linç edilmeye kalkışılmıştı. Altaylı diyor ki, Yıldırım Demirören'e referandumla ilgili ilk aklı Rıdvan Dilmen verdi. Olup bitenin referandumla hiç alakası yok.

Peki, bu kavganın sebebi ne? İddialara göre Arda ve bir kısım futbolcuyu yönlendiren Rıdvan Dilmen. Dilmen'in ortağı da TV patronu Acun Ilıcalı. Futbol ayağında Emre Belözoğlu var. Arda ve arkadaşlarını Yıldırım Demirören ve Fatih Terim'e karşı kıskırtan ekip bu. Bu kampaşmayı içeriden takip eden Altaylı'nın ifadesiyle Futbol Federasyonu 7 kocalı

Kadir Topbaş o derebeylerinden biri. Fatih Terim de öyle. Diş geçirmek zor bu insanlara. O gücü Arda ve arkadaşlarını kullanarak kırmaya çalışıyorlar.

ARDA TURAN: YENİ TÜRKİYE'NİN ROL MODELİ

Fatih Terim'in çırağı. Galatasaray'a yükseldi. Oradan Atletico Madrid'e ve ardından Barcelona. Arda'nın bu hızlı yükselişte elbette ayaktopundaki yeteneğinin payı var. Ancak Atletico'da biraz, Barcelona'da az buçuk oynadı. Sonra Bayrampaşalık damarı ağır bastı. Mankenlerle nişanlanıp boşanmalar, sonu belirsiz demeçler... Rıdvan'ı arkalayıp referandum videosu

fenomeni"nden söz ediyoruz.

Bu olaylar olunca basın Arda'nın Barcelona'da da hiçbir arkadaşının kalmadığını, herkesin onu gitmesini istediğini keşfetti. İkiyüzlülük sırf Arda'ya özgü değil ki. AKP müdahalesinin futbolu getirdiği yeri bir gazeteci şöyle özetledi: "Metin Oktaylardan, uçakta mafyacılık oynayan kaptanlara kadar düştük..."

Uçakta ana avrat, din iman dümdüz etmişti Arda. Sonra ne yaptı biliyor musunuz? Umreye gitti. Tuhaf, yardıma muhtaç kadınları camiye atıp tecavüz eden müezzin de olay sorulduğunda, "yorum yapmayacağım umreye gidiyorum" demişti. Belli ki toplumun bir kısmının vakıf olduğu bir şifre bu. O umredeyken İspanya'da kumarda kaybettiği büyük paralar konuşuluyordu. Yeni Türkiye'nin yeni sporcu karakteri bu. Haberi hazırladığımız sıralarda eski topçu Tanju Çolak ve aktif topçu Ozan Tufan gözaltına alındı. Suçlamalar çek senet mafyası ile ilişkilerden vergi kaçırma-ya kadar çeşitleniyor. Üstelik bazılarının bu konudaki sabıkalı da oldukça kabarık.

Şike yasasının ardından futbolda kopan fırtına çoktun unutuldu. Ne şike var, ne yolsuzluk. En azından Arda Turan vakası elde patlayınca-ya kadar böyle gösteriliyordu. Şimdi anlaşıldı ki, şike artık futbolun kendisi. AKP dokunduğu her şeyi çürüterek ilerlemeye devam ediyor. Enkaz kaldırma faaliyetleri belli ki çok uzun sürecek... ■

AKP'nin şike yasasının çıkarmasının üzerinden çok zaman geçti. Aziz Yıldırım'a yönelik operasyonun bir cemaat organizasyonu olduğunun anlaşılmasından sonra futbol adeta dikensiz bir gül bahçesine dönüştü. Ne şike var, ne yolsuzluk. En azından Arda Turan vakası elde patlayıncaya kadar böyle gösteriliyordu. Şimdi anlaşıldı ki, şike artık futbolun kendisi. Ayak topumuz büyük bir şikeden ibaret.

Hürmüz. İçinde bakanlar var, milletvekilleri var, güç odakları var, bu işten nemalanmak isteyenler var, bu işe siyaset bulaştırmak isteyenler var... Şöyle gerisi; "Orada 40 tane denge var. (Başakşehir Başkanı) Göksel Gümüüşdağ mı daha yukarıda, Yıldırım Demirören mi? Medya içerisinde de güç odakları var. Yayıncı kuruluşu var, yayınlamayıcı kuruluş var. Milli Takım yayıncısı olan kuruluşun sahibi var, futbolcular var, yorumcular var, bin tane yer var. Ama bütün bunların göbeğinde de biliyoruz ki Rıdvan Dilmen var..."

Tevekkeli değil Arda krizi patlayınca Rıdvan Dilmen ekrana fırlayıp Arda'nın avukatlığını yapmaya çalışmıştı. İddialara göre ekibin amacı Fatih Terim'i yollayıp, Rıdvan Dilmen'le daha yakın olan bir teknik direktörü görev getirmek. Rıdvan neden böyle bir şey yapmak istiyor? Belli ki Rıdvan'ın ipleri de daha tepe de, külliye civarında. Yani Rıdvan sadece bir vassal. Toplumda yeni derebeylikleri oluşmuş durumda. Örneğin

hazırlamalar. Haklı olarak toplumun bir kısmının nefretini kazanmakta gecikmedi. Uçakta bir gazeteciye ağır küfürler etmesi de bu tabloyla uyumlu. "Megalomaniden pas alıp narsizme gol atan cüreti cehalet kaynaklı bir futbol

bağlanmış olacaktı. Fatih Terim böyle olsun istemişti. Ama Arda aşırı motive olmuştu. Çıktı. Yaptıklarının arkasında olduğunu söyledi ve milli takımdan istifa ettiğini açıkladı. Haliyle arkada ne planlandıysa tersi oldu. Biri "bıraktım", öteki "ben gönderdim" dedi. Öyle sırlı, dolambaçlı ve tuhaf konuşmalar yapıyor ki kimin kime ne dediği hala büyük bir soru işareti. Ne olduğunu anlamının tek yolu perdenin gerisine bakmak.

AYAKTOPU ÜZERİNDEKİ AYAK OYUNLARI

Perdenin gerisinde ise sadece ayak oyunları var. Gazeteci Fatih Altaylı'ya göre Bilal Meşe'ye Arda ve diğer oyuncuların prim nedeniyle sorun çıkardığı haberini Milli Takım sorumluları uçurdu. Hesaplaşma o hesaplaşma. Demirören ve Terim'e diş geçiremeyen kaptan gazeteciden aldı hırsını. Ama Demirören ola-

Almanya İncirlik'ten çekilirken...

Emperyalizmin kalesiyle mücadele komünistlerin işi!

İncirlik Üssü, Almanya'nın çekilme kararıyla yeniden gündemde... On yıllardır çeşitli gerilimlerin ve emperyal pazarlıkların konusu olan İncirlik Üssü kimin? AKP'lilerin aklına yeni gelen "İncirlik Üssü kimin" sorusunun yanıtını bu ülkede yarım asırdan fazladır komünistler veriyor: İncirlik, Türkiye sağcılığını, piyasacılığını, gericiliğini var eden emperyalizmin kalesidir ve İncirlik'le mücadele komünistlerin işidir.

■ AHMET ÇINAR

Incirlik Üssü, Türkiye siyasi tarihinde önemli bir sembol ve şimdi Almanya'nın İncirlik'ten askerlerini çekmesi nedeniyle yeniden gündemde...

ABD emperyalizminin ülkemiz ve Ortadoğu üzerindeki hegemonyasının en önemli sembollerinden biri. Peki bu İncirlik Üssü ne zaman, neden, nasıl kuruldu, bugüne kadar ne işlevler gördü, İncirlik Üssü'ne karşı kimler mücadele etti, İncirlik'in ülkemizdeki tarihsel koruyucu ve savunucuları kimlerdi...

TÜRKİYE GERİCİLİĞİNİN EMPERYALİZM KALESİ: İNCİRLİK

İncirlik Üssü'nün inşaatına başlanması, Adnan Menderes başkanlığındaki Demokrat Parti'nin iktidara gelmesinden bir yıl sonraya rastlar. Türkiye'nin önemli kırılma noktalarından biri olan 14 Mayıs 1950 seçimlerinden sonra ülkenin rotası liberale, piyasacılığa, dinselleşmeye, Said Nursi'nin yeniden hortlatılmasına, tarikatların ve cemaatlerin başlarını kaldırdığı sosyal alana çıkmalarına

ve ABD emperyalizmiyle tam uyumlu politikalara yöneldi.

İktidarda Demokrat Parti, başbakanlık koltuğunda Adnan Menderes vardı.

İşte bu siyasi atmosfer içinde atıldı İncirlik Üssü'nün temeli. Amerikan Ordusu Mühendisler Kolordusu, Demokrat Parti'nin seçim zaferinin birinci yılında, 1951 ilkbaharında üs inşaatına başladı. Üs, 1954 yılının Aralık ayında Amerikan Hava Kuvvetleri ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ortak kullanımına açıldı.

O tarihten bu yana ABD'li-lerin konutları, golf sahaları,

zincir restoranları, süpermarketleriyle adeta bir şehir kurdukları, tabiri caizse "ABD sınırları dahilinde bir kent" görünümündeki yerleşim haline geldi İncirlik Üssü...

Yıllarca ABD emperyalizminin Ortadoğu'daki kapısı, merkezi, karargâhı olageldi.

ABD'nin kullanımına NATO anlaşması doğrultusunda ve NATO planları çerçevesinde tahsis edilmişse de İncirlik Üssü fiili olarak ABD güçlerinin kendi faaliyetleri için kullandığı bir merkez oldu.

SOVYETLER BİRLİĞİNE KARŞI KURULAN ÜS

İncirlik Üssü özellikle Soğuk Savaş döneminde, Türkiye'nin Sovyetler Birliği'ne karşı ABD emperyalizminin dümen suyuna girmesinin en önemli sembolü oldu. 1. Körfez Savaşı ve 2. Körfez Savaşı sırasında ABD'nin topraklarımızdaki karargâhı haline geldi.

Üssün ilk görevlerinden biri, Sovyetler Birliği'ni izle-

mek için geliştirilen U-2 casus uçaklarının kullanım sahası olmaktadır. 1958'de ABD Başkanı Eisenhower'ın talimatıyla Lübnan krizine müdahale için bu üsse savaş uçakları konuşlandırıldı.

Soğuk Savaş döneminde ağırlıklı olarak Sovyetler Birliği'ne karşı istihbarat toplama ve caydırıcılık amacıyla faaliyet gösteren üs, SSCB'nin dağılmasından sonra ABD'nin askeri operasyonlarında önemli roller üstlendi: 1. Körfez Savaşı'nda Kuzey Irak'taki Amerikan birliklerine hava desteği buradan gönderildi. 2. Körfez Savaşı'nda lojistik destek amacıyla kullanıldı.

Türkiye son olarak Temmuz 2015'te, ABD'nin IŞİD'e karşı başlattığı operasyonlar kapsamında İncirlik Üssü'nün kullanılmasına izin verdi.

MENDERES, ÖZAL, ÇİLLER VE ERDOĞAN...

Tüm bunlar 1951'den günümüze dek devam etti: Görüldüğü üzere, İncirlik Üssü'nün ülkemizdeki tarihsel savunucuları Menderes'in Demokrat Partisi, Demirel'in Adalet Partisi, Özal'ın Anavatan Partisi, Çiller'in Doğruyol Partisi, Tayyip Erdoğan'ın AKP'si oldu... ABD'ci, piyasacı, dinci patron partileri, kuruluşundan beri hep İncirlik Üssü'nde cisimleşen Amerikan yanlısı politikaların savunucusu, devamcısı oldular.

Hatta Demirel'in 1966'da İncirlik Üssü'ne siper olmak için söylediği, "Türkiye'de Amerikan üssü diye bir şey yok, Türkiye'de tesisler var" sözleri, "Üs yok tesis var" şeklinde siyasi literatüre giren karikatür cümlelerden biri oldu.

Bir ABD projesi olarak kurulan ve iktidara getirilen AKP, İncirlik Üssü'nün kullanımını konusunda başından beri hiç yalpalamayan dümdüz bir çizgi izledi. 1 Mart 2003 tezkeresinin TBMM'de reddedilmesinden yıllar sonra, 8 Şubat 2016'da Güney Amerika gezisinden dönen Tayyip Erdoğan, uçakta gazetecilere "Ben 1 Mart tezkeresinin yanındaydım" diyerek ABD emperyalizmine tarihsel bağlılığını yineliyordu.

Emperyalizmin topraklarımızdaki en önemli sembolü olan İncirlik Üssü'ne karşı gerçekten mücadele edenler kimler?

Türkiye'deki sosyalist

mücadelenin tarihinde de İncirlik Üssü hayli önemli bir yer tutar. Farklı geleneklerden gelen sosyalistler, komünistler en başından beri topraklarımızdaki İncirlik Üssü'ne karşı çıktılar, itiraz ettiler. İncirlik Üssü'nün kapatılması için pek çok bildiri yazıldı, eylem yapıldı...

Demokrat Parti-Adalet Partisi-ANAP-DYP-AKP çizgisindeki gerici, liberal, Amerikancı, piyasacı patron partileri ve bu partinin tabanı İncirlik Üssü'nden zerre kadar rahatsızlık duymazken Türkiye'de sosyalistler, İncirlik'in ABD emperyalizminin üssü olduğu gerçeğini haykıragediler.

İncirlik Üssü'ne karşı mücadelenin tarihsel ve gerçek sahipleri hep sosyalistler oldu, komünistler oldu.

2005, 2007, 2013 TKP EYLEMLERİ

Bu eylemlerin en önemlileri de 2005 ve 2007'de Türkiye Komünist Partisi tarafından yapılan eylemlerdi. 2005 yılının Mayıs ayında İstanbul, Ankara, İzmir, Antep'ten binlerce öğrenci İncirlik'e kadar yürüdü ve "İncirlik kapatılsın", "Yankee Go Home" sloganları atarak oradaki ABD varlığına meydan okudu. TKP'li öğrenciler İncirlik'e girerken AKP polisi ve jandarma barikat kuruyor, ABD üssüne adeta siper oluyordu.

2007'nin Ekim ayında TSK'nin sınır ötesi operas-

yon için Irak'a gönderilmesi tezkeresi TBMM'de görüşülürken TKP Adana'da kitlesel bir eylem gerçekleştiriyor ve "İncirlik Üssü kapatılsın" diyordu.

Yine 2013'ün Ocak ayında İncirlik Üssü'ne patriotların yerleştirilmesi üzerine sosyalistler ve TKP'liler bir eylem gerçekleştiriyorlardı. İncirlik Üssü'ne yürüyen Gençlik Muhalefeti üyesi öğrencilere AKP polisi saldırıyor, 23 öğrenciyi gözaltına alıyor, polis bir kez daha ABD üssüne siper oluyordu.

Aynı gün TKP üyeleri İskenderun Limanı'na getirilen patriotları protesto ediyordu. "İşgalciler her zaman kaybeder" sloganıyla yürüyen TKP'liler, güvenlik güçlerinin saldırısına maruz kalıyorlar ama ısrarla "Yankee Go Home" sloganını atmayı sürdürüyorlardı.

AKP'LİLERİN AKLINA YENİ GELEN SORU: İNCİRLİK KİMİN?

Son aylarda AKP çevreleri tarafından dile getirilen "İncirlik Üssü'nün kapatılması" meselesi, İncirlik üssünün geçmişini, bu üssün sağcı iktidarlar tarafından nasıl desteklendiğini unutturmaması. Bu ülkede siyasal İslamcılar varlıklarını emperyalizme ve ABD'ye borçlular ve tarihleri boyunca 6. Filo'ya, İncirlik üssüne kendilerini siper ettiler. AKP'li Dışişleri Bakanı

Mevlüt Çavuşoğlu'nun beş ay kadar önce "Vatandaş soruyor, İncirlik Üssü kimin? Biz de bu durumu sorguluyoruz" şeklindeki sözleri sadece gülünç değil, aynı zamanda absürt!

ALMANYA ÇEKİLİRKEN...

İncirlik, 15 Temmuz darbe girişimi sonrasında yeni bir pazarlığa daha konu oldu... Türkiye, 15 Temmuz darbe girişiminde yer aldıkları iddia edilen Türk askeri personeline sığınma hakkı veren Almanya'nın bu kararına tepki olarak Alman milletvekillerinin İncirlik Üssü'ndeki Alman askerlerini ziyaret etmesine izin vermedi. İncirlik Hava Üssü'nde Almanya'nın yaklaşık 270 askerinin yanı sıra tornado jetleri ve yakıt ikmal uçağı bulunuyordu.

Almanya Başbakanı Angela Merkel, Brüksel'deki NATO zirvesi sırasında Cumhurbaşkanı Tayyip Erdoğan ile yaptığı görüşme öncesinde, uzlaşma sağlanamazsa İncirlik'teki Alman askerlerinin çekileceğini açıkladı.

İki ülke arasındaki kriz aşılamadı. Alman kabinesi, İncirlik Üssü'nden çekilme planını onayladı. Alman askerlerinin Ürdün'deki hava üssüne taşınacağı bildirildi.

İncirlik Üssü Türkiye ile Almanya arasında, 15 Temmuz girişimine adı karışan Türk askeri personeline sığınma hakkı verilmesi/verilmemesi pazarlığının konusu haline gelmiş oldu. ■

FETÖ ile mücadele İhvan ile mücadeleye karışırken Türk İslamcılığına Trump uyarı

Trump yönetiminin İhvan'ı adım adım sıkıştırması Türkiye'de de bir tartışma başlattı. İslamcılığın tasfiyesinden Diyanetin tartışılmasına kadar süren bu tablo yeni döneme dair ipuçları veriyor. Neredeyse tüm Sünni İslam ülkeleri Katar'a karşı birleşirken, din eksenli siyaset kendisini yeniden tanımlıyor. İslam karşıtlığıyla gelen Trump'ın Sünni İslam ülkelerini birleştirme konusunda en hızlı çıkması, İslamcılığın içindeki Amerikancılık düşünülünce hiç de şaşırtıcı değil. Türkiye grubu ya da Işıkçıların burada özel bir yeri var.

■ BARIŞ TERKOĞLU

Simdilerde yalnız FETÖ biliyor. Oysa her tarikat henüz dalından düşmemiş bir FETÖ'dür. Işıkçılar olarak biliyorlar. İsimleri, Nakşi Hüseyin Hilmi Işık'tan geliyor. Işık'ın ölümünün ardından liderliği "damat" Enver Ören devraldı. Şimdiki damatlar kadar olmasa da o da ayrıcalıklıydı. İhlas Holding çevresinde kümeleniler, Türkiye gazetesinde yayıncılık yaptılar. Sattıkları tencere tavaların karşılıksız çıkmasıyla, topladıkları

paraların batmasıyla gündeme gelseler de hep uzun ömürlü oldular. Zira "zamanın ruhu"-nu okudular. Soğuk Savaş'ta anti-komünizmi Amerikancılık üzerinden beceren onlar kadar iyisi yoktu. Ramazan başlamadan son viskisini içen ve şimdilerde kimilerine "nerede o eskiler" dedirten muhafazakârlığa en uygun İslamcılık onlarındı. Dansöz programını müteakip başlayan manevi sohbet programları onların kanalında yayınlanırdı. Bu sayede yıllarca merkez sağ siyasetten ve tabii kupon biriktirip elektrikli su ısıtıcı

cısı alma hayali kuran yoksullardan beslendiler.

MAKBUL İSLAMCI IŞIKÇILAR

Devlette de karşılıkları vardı. "İlimli İslam" keşfedilmeden önce solculara karşı makbul olanı onlar temsil ediyorlardı. Ordu'da da Fetullahçılar gibi öyle gizli saklı değillerdi.

Eski Kara Kuvvetleri Komutanı Aytaç Yalman Işıkçıların önde gelen ismini şöyle anlatıyordu: "Size kimya öğretmenimiz Albay Zeynel Abidin Işık'tan da bahsetmek isterim. Bir kimya hocası olmanın yanında değerli bir din adamı imiş. Biz bunu o tarihte bilmezdik. Derslerin yarısında Peygamber Efendimizin hayatı ve yaptığı savaşları anlatırdı. Bizim açımızdan bir problem yoktu. Okul Komutanlığı da herhangi bir rahatsızlık duymazdı."

Enver Ören öldü.

Cemaat uzun süre liderliği kimin alacağını tartıştı. Genler mi yoksa ilim irfan tedrisatı mı

yeni lideri belirleyecekti?

Altyapı üstyapıya galip geldi. Holding, Cemaat'e lider çıkardı. Enver Ören'in oğlu Mücahit Ören hem holdingin hem Cemaat'in yeni önderi olarak ortaya çıktı.

ABD'YE BAĞLILIK YEMİNİ

Mücahit tam bir mücahitti. Kastettiğimiz yalnızca dini birikim değil. Her mücahidin kalbi biraz okyanus ötesinde atar. Mücahit Ören'in de öyle. Zira hakkında yolsuzluk soruşturmaları sürdüğü günlerde Ören ABD'ye gitti ve ABD vatandaşı oldu. 16 yıl önce Bayrak Günü'nde, ülkenin ilk Başkanı George Washington'un yaşadığı evin bahçesinde "ABD'ye bağlılık ve sadakat" yemini etti.

Yemin kılıçtan keskindir ya!..

28 Şubat döneminde ABD Büyükelçisi olan Marc Grossman bir süre sonra İhlas Holding'in kadrosunda astronomik rakamla işe başladı. Dile kolay, ABD Dışişleri'nin üç numarası, Türkiye ile Irak'ın işgal pazarlıklarını bir dönem yürütmüş isim Türk İslamcı holdingde işe başlamıştı. Grossman'ın en bilinen icraatı Tho-

mas Bonifield isimli ABD'liyi İhlas Haber Ajansı'na Genel Müdür yapmasıydı. İlginçtir, 15 Temmuz darbe girişiminden sonra İhlas Holding CEO'su Cahit Paksoy FETÖ bağlantısı nedeniyle tutuklanırken, Bonifield eşyalarını toplayıp apar topar Türkiye'yi terketti. Mücahit Ören'in 15 Temmuz'dan iki gün önce ABD'den attığı "Ankara'yı ayağa kaldıracığımız gün çok yakın" mesajı da medyaya düştü. Parçalar birleşince, herkesin aklına ne geldiğini tekrar söylemeye gerek yok.

EN 'REİŞÇİ' ONLAR OLDU

Hikayeyi neden anlattık? Farkında mısınız? Türkiye Grubu sahalara fırtına gibi dönüş yaptı. "Reisi en güzel sen savundun, FETÖ'yle en büyük mücadeleyi sen verdin" şarkısını "peki peki anladık" diyerek söylüyor. Bir tuhaflık yok mu? Malum, ABD'de Trump

döneminin ilk Ortadoğu icraatı Müslüman Kardeşler'in terör yuvası ilan edilmesi oldu. İslamcı, ABD'den gerekli mesajı alabilir. İhvan kökenli Hamas yeni yol haritasında "İhvan ayrı biz ayrı" derken, herkes birer birer yolunu değiştirmeye başladı. Trump'la kılıç oynayan Suudiler, neredeyse tüm Arap devletleriyle birlikte, İhvan'ın finansörü Katar'ı tecrit etti. "En korkusuz" Erdoğan bile yaptığı 4 parmaklı işaretin İhvan'la ilgisinin olmadığına yemin ediyor.

Tüm bunları İran'a karşı bir hazırlıkla açıklayabiliriz. İşte tam da bu sırada olan iki ilginç olay var.

İSLAMCILIĞIN TASFİYESİ VE DİYANET

Bir, her yerden kovulduktan sonra Türkiye grubuna tutunan Cem Küçük, önce başka kanalda İhvanı Mavi Marmaracıları "manyak" ilan etti. "Manyak" sözünü tevیل etse de İslamcıların ABD ve İsrail'le aramızı bozması nedeniyle

AKP'ye "ver kurtul" çağrısı yapmaya devam etti. Gaf denilip mesele bitirilebilirdi. Cem Küçük'ü Maliye Bakanlığının Mavi Marmaralı İslamcılarını aşağılayan dilekçesi takip etti. Bu gündem içerisinde ardi ardına "AKP İslamcılarını tasfiye mi ediyor" tartışması başladı. "Ceketimizi alır gideriz"leri, "biz olmazsak AKP olmaz"lar takip etti.

İslamcı kolay renk değişiren midir?

Pasifizasyon ve yeni döneme uyum sağlama hızına bakarak söyleyin...

İkincisi, Türkiye grubunu doğrudan ilgilendiriyor. Ne olduysa gazete ve televizyonuyla tüm grup bir anda Diyanete savaş açtı. Kutlu Doğum Haftası'nın bir FETÖ projesi olduğu iddiasıyla başlayan tartışmada Türkiye Grubu galip geldi. Diyanet İşleri Başkanı Mehmet Görmez "televizyonda dansöz oynatan şarlatanlar" diye grubu hedef alınca önce Fethullah Gülen'e yazdığı mektup ortaya çıktı. Ardından Görmez'in sağ kolu Mehmet Emin Özafşar görevinden alındı. Görmez her kafasını

kaldırdığında gruptan yeni bir darbe yedi. Ahmet Şimşirgil'den Osman Ünlü'ye, tarihçisinden ilahiyatçısına herkes Diyanet yönetimini hedef aldı. Öyle ki Diyanet İslam dışı olmakla da suçlandı, "camileri kerhaneye çevirmekle" de. İslamcı camiada "İhvanseverler" in Diyanet'e destek verdiği, karşı grubun ise tasfiye istediği tartışma İslamcılar arasında bir yarılmaya yol açtı.

Kavga bugünlerde adliyeye dahi taşındı.

Bir garip resim bu...

FETÖ ile mücadele İhvan ile mücadeleyle karışırken İslamcılığın her kolunun ucu ABD'ye uzanıyor.

İyi ki yok!

Ama sanırsız hilafet yeniden ihdas edilse halife bu kez sarışın bir adam olurdu.

Baksanıza İslam dünyasını ondan daha çabuk harekete geçiren mi var! ■

İSTANBUL İŞÇİ BULUŞMALARI

Grev yasaklarına karşı METAL İŞÇİLERİ buluşması
18 Haziran Pazar Saat 15:00
MMO Kartal Temsilcilik Binası

Havada karada sömürüye karşı HAVAYOLU EMEKÇİLERİ Buluşması
18 Haziran Pazar Saat 16:00
Kadıköy Nâzım Hikmet Kültür Merkezi.

Çocuk işçiliğe, sigortasız çalışmaya karşı TEKSTİL İŞÇİLERİ Buluşması
18 Haziran Pazar Saat 16:00
TKP Bakırköy İlçe Binası

İş cinayetlerine karşı İNŞAAT İŞÇİLERİ Buluşması
18 Haziran Pazar Saat 16:00
TKP Şişli İlçe Binası

Yoğun çalışma saatleri, belirsiz yaşama karşı PLAZA EMEKÇİLERİ Buluşması
18 Haziran Pazar Saat 16:00
TKP Beşiktaş İlçe binası

Direnışteki BTA işçileri ile Beylikdüzü Halk Komitesi buluşması
19 Haziran Pazartesi Saat 19:30
Beylikdüzü Beylicium AVM

Direnışteki DiAM VİTRİN işçileri ile dayanışma
16 Haziran 2017 Cuma Saat: 17.00
Tuzla Kimyacılar Organize Sanayi Bölgesi

İZMİR İŞÇİ BULUŞMALARI

Etkinlik ve Konser
Konuşmacılar:
Kemal Okuyan, Kaya Güvenç
15-16 Haziran Sinevizyon gösterimi
Konser: Yapıcılar
17 Haziran Cumartesi Saat 20:00
Yer: İzmir Mimarlık Merkezi

Direnışteki AKG TERMOTEKNİK işçileri ile dayanışma
15 Haziran Perşembe Saat: 16.00
Kemalpaşa OSB

DİSK Kıdem Tazminatı eylemi
16 Haziran Cuma Saat 13.30
Alsancak Cumhuriyet Meydanı

ANKARA İŞÇİ BULUŞMASI

Yürüyüş ve basın açıklaması
15 Haziran Perşembe Saat: 19:30
Toplanma yeri: TKP İl Binası önü
Yürüyüş ve açıklama: Madenci heykeli

BURSA- İŞÇİ BULUŞMASI

Sinevizyon gösterimi
15-16 Haziran sunumu
İşçi forumu
18 Haziran Pazar Saat 16.00
İş Bankası Emekli Derneği Lokali
Setbaşı İşbankası üstü

ADANA İŞÇİ BULUŞMASI

15-16 Haziran sunumu
Genç Karl Marx film gösterimi
16 Haziran Cuma Saat 19.00
Seyhan Belediyesi Yaşar Kemal Kültür Merkezi

ESKİŞEHİR İŞÇİ BULUŞMASI

Kıdem Tazminatı hakkımızın korunması için yürüyüş ve basın açıklaması
Birleşik Metal-İş.
19 Haziran Pazartesi Saat: 17.00
Buluşma: Adalar Migros önü
Basın açıklaması ESPARK önü

PARANIN SALTANATINA, YOBAZIN KARANLIĞINA
SON VERECEĞİZ SOSYALİZMİ KURACAĞIZ
EMEK VE AKILLA

iletisim@tkp.org.tr

tkp.org.tr

TurkiyeKomunistPartisi

tkpninesi